

Milí přátelé, bratři a sestry,

Trojiční neděle, nebo chcete-li neděle Svaté Trojice, je vlastně takovým liturgickým pokusem církve shrnout předchozí vánoční, velikonoční a svatodušní události. Trojiční neděle jakoby se uzavřelo představení celé Boží Trojice. Ve Starém zákoně je nám Bůh představen jako Hospodin, v **Pánu Ježíši Kristu se nám představuje Boží Syn, který o Hospodinu mluví jako o svém Otci a jako Boha Otce nám Ho Pán Ježíš také přibližuje pro nás. O Letnicích pak ještě přichází Duch svatý a tím se výčet osob Svaté Trojice uzavírá.**

Trojiční neděle ovšem není jen vhodné shrnutí po Letnicích událostech. Tuto neděli si máme připomínat, že vyznáváme víru v Trojjediného Boha. Že **Otec, Syn a Svatý Duch jsou jeden a tentýž Bůh zjevující se ve třech osobách.** Ustanovení trojiční neděle je vlastně takovou odpovědí církevních otců na různé pseudokřesťanské proudy, které Trojici Boží popírali. Zejména **ariánství** vyznávalo, že Ježíš i Duch svatý nejsou božské podstaty, že zde nebyli od počátku a jsou proto Otci podřízeni. Ariánství bylo ale odsouzeno prvním ekumenickým koncilem v Nikaji roku 325 jako hereze, neboť popíralo především božství Ježíše Krista a myšlenkově vedlo na scesti.

Je tedy Bůh jeden, anebo tři? Jak to, milí přátelé, uchopit? Můžeme si pomoci např. výkladem, že voda má také tři skupenství. Tři různé povahy a přitom jedna a tatáž věc? Anebo bychom to mohli přirovnat k hokejovému zápasu, který má tři třetiny? První včera se Švédy budila respekt, ve druhé se to lámalo a třetí byla potěšením. To by se nabízelo ☺. Otec zbuzuje respekt, Kristus to ve druhé třetině zlomil na naší stranu a třetí už byla potěšením Utěšitele. No, ale Švédi by to asi viděli jinak. Jakékoliv přirovnání trochu pokulhává a běda nám, kdybychom chtěli tvrdit, že Boha známe dokonale!

A tak lze tedy Boha vůbec uchopit? Anebo alespoň trochu tu trojí Boží podstatu pochopit? Už ti první křesťané s tím měli problém. K tomuto tématu se traduje příběh, který se stal známému knězi Augustinovi. *Jednou takhle krácel po břehu moře a vidí malého chlapce, jak má vyhloubený důlek a dlaní přenáší vodu z moře do onoho důlku...* „Co děláš, chlapče?!,“ otázal se Augustin. „Snažím se přelít do tohoto důlku moře...!“ Ale copak to jde? Může konečně pojmut nekonečné, může malý důlek pojmut „nekonečné“ moře, může člověk pochopit Boha? Nemůže! „Konečné nemůže pojmut nekonečné – Finitum non capax infinitum!“, *zní zásadní Augustinovo poznání a vyznání.* Náš život na této zemi je konečný. Je omezený časem, schopnostmi, ale i rozměrem. Copak jsme schopni pojmut celý svět? A co teprve vesmír? A co teprve Boha, který i ten nekonečný vesmír stvořil? Jak velkého máme Boha? Můžeme Ho tedy vůbec k něčemu přirovnat?

Argumentem mnohých popíračů Boží Trojice je, že se o Boží Trojici v Bibli nikde nepíše. Žádné trojiční učení. A svým způsobem to je pravda. Nicméně pokud čteme Bibli pozorně, s modlitbou a rozjímáním, tak přeci jen můžeme Boha poznávat ve třech osobách. V Markově evangeliu jsme četli, co se událo, když byl Ježíš pokřtěn v Jordánu Janem Křtitelem. **Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Duchu, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“** Dvě jediné věty, dva krátké biblické verše za sebou a představí se nám v nich všechny tři Boží osoby! Ježíš křtěný v těle, Duch svatý sestupující jako holubice a Otec, který z nebe volá a Duchem svatým v podobě holubice ukazuje: „Toto, je můj milovaný syn!“ Nádherná spolupráce třech Božích osob. To je ten správný tým. Představují se nám zde v jednu okamžiku všichni tři najednou! A my se můžeme ptát. Je Bůh tedy jeden anebo tři? Anebo se může Bůh snad roztrojit? Pozoruhodné ovšem je, co můžeme číst už na začátku v Bibli, v knize Genesis 1, 26-27. Bůh tam říká: **„Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby...“** Říká zde Bůh sám sobě slovo, učiňme? A podle naší podoby? Říká to zde Bůh podobně jako namyšlený král v pohádce, který si říká my, král? Neříkají to spíše v dokonalé harmonii všechny tři osoby toho úžasného Božího projektu stvoření?

A jak to tedy je s Ježíšem? Narodil se až v Betlémě, jak tvrdí **arianisté**, anebo už zde byl předtím od počátku? Představte si, že dle jistých průzkumů považuje většina Američanů za

historický fakt narození Ježíšovo. Ovšem polovina z nich nevěří, že Ježíš existoval už předtím. O čem to svědčí? Že tato polovina buď nezná, nebo nerespektuje Bibli. Na mnoha místech v Bibli je jasně napsáno, že Ježíš zde je od počátku věků. On je středem všeho. On sám v Janově evangeliu několikrát opakuje: „**Nebot' jsem sestoupil z nebe, ne abych činil svou vůli, ale vůli toho, který mne poslal...**“ (Jan 6,38), Nebo: „**Já jsem ten živý chléb, který sestoupil z nebe. (Jan 6,51)** Židům, kteří Mu nevěřili, řekl: „**Amen, amen, pravím vám, dříve než se Abraham narodil, já jsem.**“ (Jan 8,58). A ke svému nebeskému Otci se modlí: „**Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve, než byl svět.**“ (Jan 17,5) V epištole Židům 1,2 čteme, že **Bůh skrze Syna už stvořil tyto světy a dále v 7.-12,** verši pak čteme: ... **o Synovi:...Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi a nebesa jsou dílem tvých rukou. Ona pominou, ty však zůstáváš;** A např. v epištole Filipským 2, 5-7: **Nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem.**

Nevím, jak to máte vy, bratři a sestry, ale pro mne je důležité vědět, že Ježíš se rozhodl a dohodl se svým Otcem a Duchem svatým, že vezme na sebe podobu člověka, aby nás zachránil. Ježíš existoval v nebi již od počátku, skrze Něho byly světy už stvořeny, a jeho podstata je tedy výhradně božská! Ale On se rozhodl, že s námi lidmi se ztotožní, aby obnovil pro člověka cestu k Bohu. Proto také vyznání prvních křesťanů znělo, že **Ježíš je pravý Bůh a pravý člověk.** Kdybychom ale vyznávali, že Ježíš žije až od doby Betléma, jak bychom mohli věřit Jeho slovům, když mluvil, o tom, jaké to je v nebi? Jak bychom Mu mohli věřit, že to tam zná? Že v domě Jeho Otce jsou pro nás nachystány příbytky? Jaký význam by mělo Jeho početí Duchem svatým? On by byl spíše pouze lidský. Na druhou stranu On je Bůh přicházející z nebe, tedy božský a v lidském těle zároveň lidský. Není to úžasné?

A není úžasné vědět, že Boží Syn se v Boží trojici dohodl a sám se rozhodl, že se stane člověkem? Není úžasné vědět, že Mu to jeho Otec nepředurčil. Že mu to prostě nepřikázal a že Ho k tomu nedonutil? Pro mne je to velký důkaz, **jaký úžasný vztah je mezi Otcem, Synem a Duchem svatým. Dokonalý soulad, láska, naslouchání, ale i svoboda.** A o to více si můžeme uvědomit, že z tak úžasné Boží harmonie se rozhodne Ježíš vtělit do lidského těla, aby na těle trpěl rány, které nás zachrání k věčnému životu. Jak úžasná to je Boží láska. Z dokonalé Boží lásky a harmonie se Ježíš rozhodne jít do temnoty světa. Čelit zlu, hříchu, násilí a smrti. A to všechno jen proto, aby nás přivedl a přijal do té své láskyplné rodiny. Do společenství s Otcem, a s Utěшитelem Duchem svatým.

Mám za to, milí přátelé, že Bůh touží po tom, abychom byli účastni tohoto společenství jednoty a lásky už zde na zemi. Vždyť se za to modlí i apoštol Pavel v listu Efezským. Ve své modlitbě vlastně zmiňuje všechny tři osoby Boží Trojice: **Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím, aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil ‚vnitřní člověk‘, a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích.** A tak je úžasné, že v Bohu můžeme poznávat dokonalého Božího Otce. Ale nejen to. V Ježíši nám je Bůh přítelem, průvodcem. A v Duchu svatém přítomným Bohem a Utěшитelem. Jistě bychom našli ještě i jiné charakteristiky, co pro nás Bůh znamená. A každému možná vyhovuje jiný přístup. Někdo se modlí k Otci, někdo k Ježíši a jiný k Duchu svatému. Já bych vás chtěl povzbudit k tomu, abyste Boha hledali a nalézali ve všech podobách. Abyste poznávali skutečnou **šířku, délku, výšku a hloubku Boží lásky.**

Kéž bychom, milí přátelé, poznávali, že Bůh má tak široké srdce, že se do něj vejdu já i ty. Kéž bychom poznávali, že Jeho ruka není krátká, aby tebe i mne z čehokoliv těžkého vysvobodila, i když budeme Bohu hodně vzdáleni. Kéž bychom pochopili, že Boží láska je vyšší, než cokoliv jiného, že na lásku je i smrt krátká a kéž bychom pochopili, že Kristova láska je tak hluboká, že pro nás jde i do těch největších hlubin pekla, aby nás Ježíš odtud vytáhl. A konečně společně s Pavlem si přeji, **abychom poznávali Kristovu lásku, která přesahuje všechno poznání.** Přeji vám, abyste zakoušeli ve svém životě Otcovu pevnou a láskyplnou náruč, Ježíšovo přátelství a blízkost a hluboký pokoj, ujištění a naději, kterou dává do srdce Duch svatý. Amen modlitba píseň 589 po ohláškách píseň 775

Slovo poslání: 1. Janův 4, 7-15

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého, budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 427